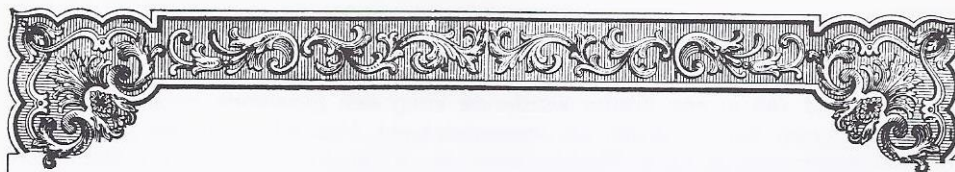

Oprichtingsnummer

december 1978

VERENIGING
VAN
VERZAMELAARS
VAN
OUDE FONDSSEN

INHOUD:

pagina 3	Geachte Scripophilist
pagina 5	Celebes Mijnbouw Maatschappij „Balotji”
pagina 6	Bestuursmededelingen
pagina 7	Verantwoording
pagina 10	Canal de Panama
pagina 11	Verzamelen van oude effecten

Hoofdredactie:
R. J. M. Lesparre
Rozenstraat 16
3742 RS Baarn

Geachte Scripophilist !

De eerstvolgende herdruk van de Oxford English Dictionary zal worden verrijkt met twee nieuwe woorden: "Scripophilist" en „Scripophily". En een scripophilist bent u, naar alle waarschijnlijkheid, reeds als u dit blad in handen heeft, of u zult het binnenkort worden.

Als scripophilist bent u verzamelaar van oude aandelen — bewijzen van mede-eigendom in ondernemingen — en van oude obligaties — schuldbewijzen van ondernemingen, instellingen en overheid — alsmede van allerlei vormen van dergelijke waardepapieren, zoals certificaten, warrants of scrips.

Van de "scrip" is door de Engelsen inmiddels de aanduiding "scripophilist", een aanduiding die al internationaal gebruikt wordt, afgeleid. „Scrip" betekent letterlijk: onderdelen van aandelen of obligaties, terwijl "philos" de Griekse benaming is voor „vriend". Als scripophilist bent u dus een vriend van aandelen en obligaties. Nu eens niet als belegger, maar in de allereerste plaats als verzamelaar. En wie weet of dat soms niet méér vreugde schenkt.

Dit is het oprichtingsnummer van het blad de „Vereniging van Verzamelaars van Oude Fondsen" in Amsterdam (waarover elders in dit nummer). Het is niet slechts het eerste nummer van een nieuw blad over oude fondsen, maar sterker nog, het eerste nummer van het eerste blad dat ooit in ons land aan dit gebied is gewijd. Het gaat voorlopig elk kwartaal verschijnen en zal, behalve allerlei voor verzamelaars

van oude fondsen interessante informatie geven, tevens het officiële orgaan zijn van de nieuwe vereniging van verzamelaars.

De laatste tijd valt in een breder wordende kring een groeiende belangstelling te constateren voor oude effecten als verzamelobjekt. Niet alleen in ons land, maar ook daarbuiten, met name in Westduitsland en in Engeland, waar reeds clubs van verzamelaars bestaan.

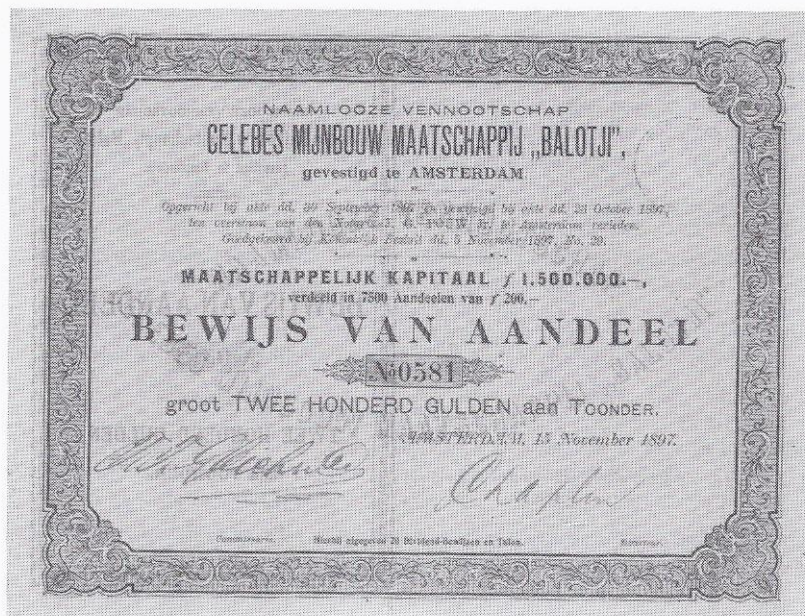
Misschien groeit die belangstelling uit nostalgie, omdat wij in onze „wegwerptijd” terug grijpen in ons verlangen zaken te behouden. Rommelmarkten staan vol met oude theelichtjes, stoven en kolenkitten. Vol met poppen en miniatuur-autootjes.

Misschien groeit die belangstelling gewoon omdat we meer tijd hebben dingen om ons heen te verzamelen. In het groot of in het klein. Om op te hangen of neer te leggen; uitgesteld of in albums. Voor ons eigen plezier of voor "onze kinderen". Zo verzamelen we postzegels, munten en bankbiljetten, prentbriefkaarten, speelkaarten, wapens en distinctieven, stenen en fossielen, reclame-attributen en verpakkingsmateriaal — op het Waterlooplein gaan oude busjes van Blokker Cacao voor grif geld van de hand.

Misschien verzamelen we oude effecten omdat achter élk oud aandeel de historie schuilt van een onderneming die eens, klein, is gestart met een bepaald doel voor ogen, een produkt, een afzetmarkt. Omdat achter élk aandeel de inzet schuil gaat van de investeerders, hun hoop, succes of falen. Omdat achter élk aandeel de inzet schuil gaat van de tallozen die hebben gewerkt in die onderneming en die met hun gezinnen voor hun levensgeluk ervan afhankelijk waren. Zij allen, die kapitaal en visie inbrachten en arbeid, schreven een stukje van de geschiedenis van ons bedrijfsleven. Hoe het reilde en zeilde, vaak bijdroeg tot het verhogen van de levensstandaard van hele generaties. Hoe het groeide uit de inzet van pioniers tot grote, vaak internationaal werkende concerns. De twee broers Gerard en Anton Philips begonnen samen, maar hoevelen hebben er niet sindsdien bijgedragen tot de groei van het bedrijf!

Zij allen schreven een stukje van de geschiedenis van ons bedrijfsleven, waar over het algemeen veel minder van bekend is dan van de economische geschiedenis in het algemeen. Oude effecten zijn documenten van ons werkend verleden.

De hoofdredactie

De randversiering op het titelblad is de versiering zoals die voorkomt op de mantel van het aandeel van de Celebes Mijnbouw Maatschappij „Balotji“ gevestigd te Amsterdam. Deze onderneming werd opgericht op 30 september 1897, maar ging reeds vijf jaar later ter ziele.

De onderneming had een maatschappelijk kapitaal van f 1,5 miljoen, waarvan f 125.000 in stukken van nominaal f 200 is geplaatst. De aandelen zijn wellicht incourant verhandeld. Voorts stond ooit een obligatielening uit van f 300.000 in stukken van nominaal f 100. Rente en dividend op de aandelen is, zover wij weten, nooit betaald. De Celebes Mijnbouw Maatschappij „Balotji“ is op 4 december 1902 totaal geliquideerd. Over meer informatie omtrent deze onderneming beschikt de redactie nog niet.

Oprichtingsbestuur

Het oprichtingsbestuur is samengesteld uit:

mr B. E. A. Ottervanger, voorzitter,
B. P. van Leeuwen, secretaris,
P. E. Baas, penningmeester,
R. J. M. Lesparre,
F. P. R. Selle,
J. H. B. Visker.

Binnen het bestuur is de heer Lesparre belast met het verenigingsblad en het verzorgen van archief en documentatie, alsmede samen met de heer Baas het voorbereiden en verzorgen van catalogi. De heer Selle is belast met de externe contacten, de heer Visker belast zich met het voorbereiden van ruilbeurzen en tentoonstellingen.

Raad van Advies

Voorts zijn 4 externe adviseurs bereid gevonden in een raad van advies zitting te hebben:

Prof. dr Joh. de Vries, hoogleraar economische geschiedenis Katholieke Hogeschool, Tilburg.

H.W. Günst, archivaris van de Vereniging voor de Effectenhandel,

H. Lohuis, directeur Broekman's Commissiebank N.V.

A. ten Vaanholt, directeur D. W. Brand N.V.

Beide genoemde firma's zijn lid van de Vereniging voor de Effectenhandel en gespecialiseerd in de handel in incurante fondsen.

De Vereniging van Verzamelaars van Oude Fondsen is bereikbaar via postbus 17071 1000 NA Amsterdam voor alle correspondentie die de vereniging en haar leden betreffen. Correspondentie met betrekking tot redactie en documentatie dient gericht te worden aan: R. J. M. Lesparre, Rozenstraat 16, 3742 RS Baarn.

Contributie

De contributie voor 1979 zal f 25,— bedragen, alsmede een éénmalig bedrag van f 10,— entreegeld. Voor leden is dan het kwartaal-orgaan gratis. Voor niet-leden zal f 10,— per nummer berekend worden. Het lidmaatschap kan alleen door natuurlijke personen worden verworven.

VERANTWOORDING

Het initiatief om te komen tot de Vereniging van Verzamelaars van Oude Fondsen is in het voorjaar van het net afgelopen jaar genomen op de beursvloer van de Amsterdamse effectenbeurs. De initiatiefnemers stond voor ogen een vereniging in het leven te roepen die de Nederlandse evenknie moest worden van de reeds op dit terrein werkende clubs in Engeland en Westduitsland. Op een enquête werd in korte tijd door ongeveer 60 beursbezoekers positief op dit initiatief gereageerd.

Aan de wieg

Dat aan de wieg van de nieuwe vereniging mensen hebben gestaan die hun dagelijks werk vinden op de Amsterdamse effectenbeurs, in dienst van banken of commissie-aanbidders, hoeft geen verwondering te wekken. Tenslotte zijn veel oude aandelen en obligaties die nu als „waardeloze” stukken worden verzameld ooit aan de Amsterdamse beurs, of aan andere beurzen, genoteerd geweest terwijl velen op de beurs de „passie” hebben opgevat voor deze effecten.

De belangstelling voor oude effecten is in bredere kring duidelijk gestimuleerd door de grote overzichtstentoonstelling die in mei 1976 in Amsterdam is gehouden in de Lutherse Koepelkerk en die georganiseerd werd ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van de Vereniging voor de Effectenhandel.

Voorts is er erg veel aan oude effecten „boven water” gekomen, toen vooruitlopend op de invoering van het zogenaamde „regeltarief”, veel beleggers gebruik gemaakt hebben van de mogelijkheid om hun effecten-portefeuilles te saneren. De omvang van het materiaal dat toen uit de diverse kluizen kwam, bleek groter dan ooit was vermoed.

Open karakter

Er werd op 23 maart besloten tot de oprichting van een vereniging waarvan het karakter „open” moest zijn. Het lidmaatschap zou dan ook voor iedereen open staan, al werd verondersteld dat, gezien de voorgeschiedenis, in het begin de meeste leden wel werkzaam zouden zijn op de beurs of bij de diverse banken. Mede gelet op de indicaties dat de belangstelling buiten de bank- en effectenwereld ruim genoemd kan worden, werd in eerste aanleg gekozen voor een beperkte opzet, teneinde een adequate organisatie te kunnen opzetten.

De nieuwe vereniging stelt zich ten doel, zoals ook uit de statuten blijkt, het verzamelen van oude fondsen te bevorderen, alsmede de kennis op dit terrein te stimuleren en het bereiken van een waardebeoordeling van oude fondsen na te streven. Gekozen is voor de benaming „oude fondsen” omdat dit duidelijk wijst in de rich-

ting van „effecten” maar toch een ruimer karakter kan hebben, zodat eventueel ook oude overdrachtsaktes en dergelijke „mee kunnen doen.” De benaming „waardepapieren” daarentegen is te ruim, omdat dan ook bankbiljetten en dergelijke onder die noemer vallen. De benaming „fondsen”, wordt bovendien gehanteerd door de Vereniging voor de Effectenhandel die het Fondsenreglement kent met betrekking tot de eisen voor opneming in de Officiële Prijscourant.

In een vroeg stadium werd overleg gepleegd met de Vereniging voor de Effectenhandel en met de in de handel in incurante fondsen gespecialiseerde huizen. Van de zijde van de effectenbeurs werd het initiatief tot de vereniging van verzamelaars positief ontvangen, terwijl in de Algemene Ledenvergadering van de Vereniging voor de Effectenhandel, haar voorzitter de heer J. Ph. Korthals Altes van de oprichting van de Vereniging van Verzamelaars van Oude Fondsen melding maakte. Verder werden de nodige contacten gelegd met de bestaande clubs van verzamelaars in het buitenland.

Waardebepaling

Wat de waardebepaling van oude effecten betreft, acht de nieuwe vereniging het noodzakelijk om hiervoor te komen tot bepaalde relevante normen, waarbij het prijsvormings-proces wel beïnvloed kan worden, maar de vereniging niet zelf tot vaststelling van de waarde van of de prijzen voor oude effecten wil komen. Wel wordt het ten behoeve van de verzamelaars van essentieel belang geacht zoveel mogelijk inzicht te verwerven in de prijsstelling van oude effecten en in de ontwikkeling van de prijzen, naar gelang de vraag- en aanbodsituatie.

Teneinde dit inzicht te verwerven zullen veilingen en ruilbeurzen worden bezocht en zal regelmatig met buitenlandse clubs contact worden gehouden.

Aan de hand van het op die wijze verworven inzicht zullen regelmatig indicatieve prijslijsten worden samengesteld, terwijl het ook in de bedoeling ligt in de naaste toekomst periodiek ruilbeurzen te gaan organiseren, om het contact tussen verzamelaars te bevorderen hetgeen weer tot een betere prijsvorming zal leiden. Momenteel ontbreekt dit inzicht in de prijsontwikkeling, terwijl contacten tussen verzamelaars alleen zeer informeel mogelijk is, of via de periodiek gehouden veilingen, zowel in ons land als met name in Westduitsland. Het bij dergelijke gelegenheden soms op de voorgrond tredend commerciële element, zal zeker niet elke verzamelaar aanspreken.

Inventarisatie

De vereniging zal streven naar een inventarisatie van wat er in ons land in de loop van de tijden aan effecten is uitgegeven, waarbij in elk geval naar een zo groot mogelijke volledigheid gestreefd zal worden wat betreft die ondernemingen en instellingen waarvan aandelen of obligaties ooit beursnotering hebben gehad. Naarmate deze inventarisatie zal vorderen, zullen catalogi kunnen worden samengesteld. Er zal overleg moeten plaatsvinden met hiervoor relevante instellingen.

Contact

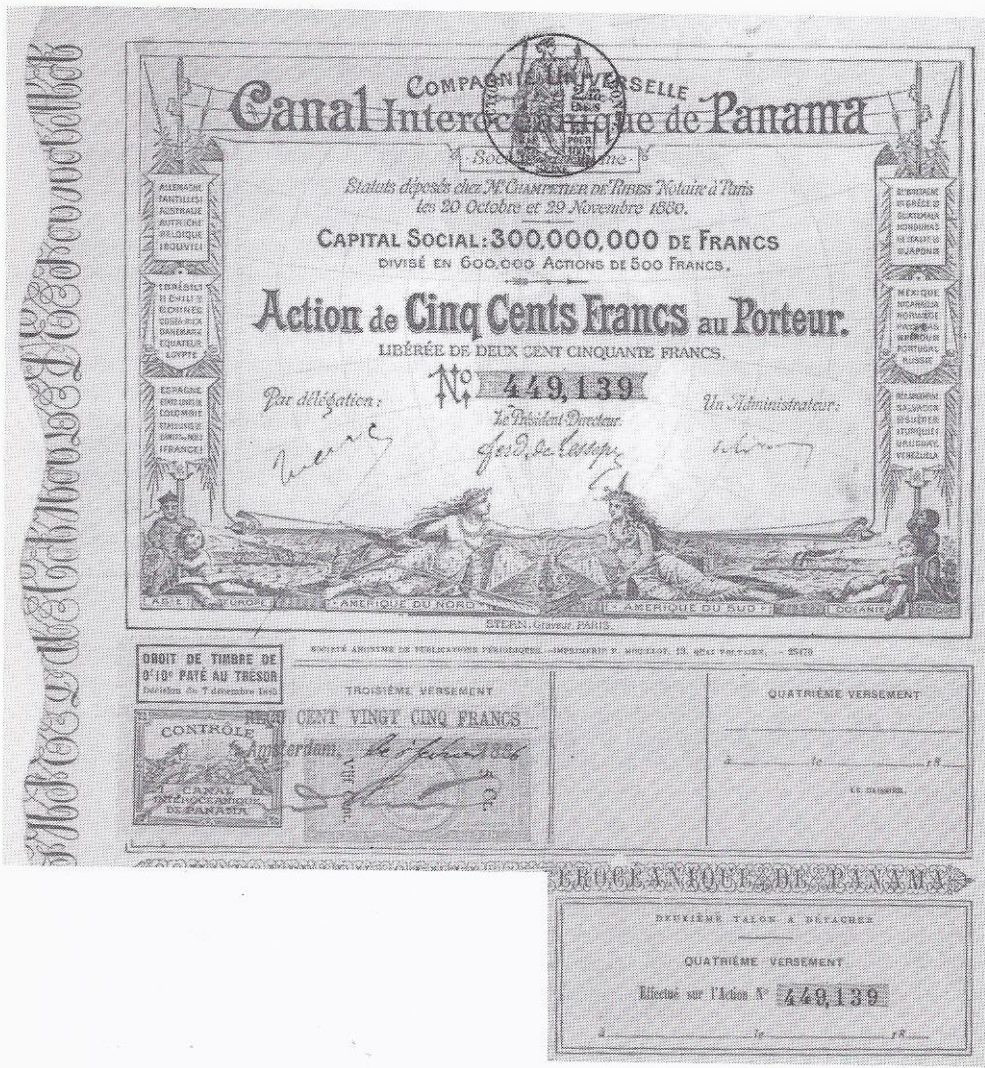
Het contact tussen verzamelaars en geïnteresseerden zal voorts worden onderhouden door middel van een eigen blad, waarin onder meer de indicatieve prijslijsten zullen worden opgenomen, alsmede aandacht besteed zal worden aan veilingen, zowel in als buiten ons land. Voorts zal de belangstelling voor oude fondsen vergroot kunnen worden door het organiseren van tentoonstellingen.

Daarnaast wil de nieuwe vereniging zelf relevant archief- en documentatiemateriaal gaan aanleggen, om de kennis over het verleden van ons bedrijfsleven te helpen verbeteren.

Er is tevens een raad van advies samengesteld waarvan de leden, waar nodig, waardevolle steun zullen kunnen verlenen bij verschillende activiteiten en contacten van de vereniging van verzamelaars. Van deze leden geniet prof. dr Joh. de Vries als economisch-historicus grote bekendheid. Hij is ook onder meer de schrijver van het jubileumboek van de Vereniging voor de Effectenhandel „Een eeuw vol effecten”. De heer Günst is archivaris van de Amsterdamse effectenbeurs, terwijl de heren Lohuis en Ten Vaanholt, het grensgebied tussen „incourante” en „oude” effecten kunnen „bewaken”.

Niet uit het oog verloren mag worden, ondanks de commerciële „wildgroei” die hier en daar lijkt te ontstaan, dat het blijft gaan om als waardepapieren waardeloze stukken. Wél verdienen deze effecten een beter lot dan in bankkluisen weggestopt te liggen, grootscheeps vernietigd te worden of langs onduidelijke wegen verhandeld te worden tegen „fancy” prijzen. Het gaat tenslotte veelal om effecten die ooit een officiële beursnotering hebben gekend en die soort voor soort een onderdeel vormen van onze economische geschiedenis.

Het bestuur

Op dit aandeel, uitgegeven voor de financiering van de aanleg van het Panama-kanaal, staat een allegorische afbeelding van Noord- en Zuidamerika die elkaar over het kanaal heen, de hand reiken. Links en rechts staan de landen vermeld die de aanleg hielpen realiseren.

In het midden onder andere de gedrukte handtekening van de schepper van het Panama-kanaal de Fransman Ferdinand de Lesseps. De aanleg van het kanaal nam 33 jaar in beslag van 1881 tot 1914.

Verzamelen van oude effecten kent talloze mogelijkheden

Wie oude effecten wil gaan verzamelen stuit al direct op het niet geringe probleem dat er talloze en talloze stukken in omloop zijn. Volgens zeer globale schattingen zijn er in de loop van de tijd in de wereld drie-kwart miljoen verschillende obligatieleningen uitgegeven, terwijl het aantal verschillende aandelen in de enkele honderden miljoenen loopt. En vrijwel „dagelijks” komen er nieuwe „oude” effecten bij. Voor wie niet enigszins bekend is met effecten en met ter beurze genoteerde ondernemingen, zal dit probleem alleen nog maar groter zijn: „waar moet ik beginnen, waar moet ik op letten?”

Het is duidelijk dat wanneer er sprake is van een dergelijk groot potentieel, de aspirant-verzamelaar, wil hij een waardevolle verzameling opbouwen waaraan hij het nodige plezier beleven kan, niet „te hooi en te gras” stukken moet gaan verzamelen. De beginnende verzamelaar kan zich beter zo snel mogelijk gaan specialiseren. En ook daarbij zijn de mogelijkheden legio. Gekozen kan worden voor effecten uit een bepaald land, een bepaalde streek, een bepaalde bedrijfstak, in feite zoals ook geldt voor bijvoorbeeld postzegels, terwijl net als bij postzegels, het formaat van oude effecten, net als de verschijningsvorm, sterk kan afwijken.

Essentieel

Ongeacht wat hij gaat verzamelen, zal de verzamelaar op een aantal essentiële dingen moeten letten. Het is om te beginnen duidelijk dat de algemene conditie waarin een aandeel of obligatie verkeert van groot belang is. Het gaat immers om waardepapieren die in de loop van de tijd regelmatig van eigenaar veranderd kunnen zijn en dus beschadigd, gescheurd, beduimeld, veelvuldig gevouwen of beplakt met cello-tape wat op de stukken een haast verwoestende uitwerking heeft. In effecten die uit de roulatie genomen worden, zijn vaak op volkomen willekeurige wijze, de nodige gaten geponsd waardoor soms afbeeldingen of handtekeningen onherkenbaar kunnen worden. Dit gebeurt om de stukken ongeldig te maken. Volkomen onbeschadigde effecten, stukken die dus nauwelijks hebben gecirculeerd, zijn zeldzaam.

Een hoofdstuk apart vormen de nog nooit uitgegeven effecten — zonder serie-nummer of zegel. Strikt genomen hebben die geen waarde als oude effecten, maar toch zal ook een verzameling van dergelijke stukken sommigen aanspreken. Vaak gaat het om „reservestukken”, als oplossing voor het verloren gaan van de originele stukken.

Historische rariteiten

Voor oude effecten geldt in zijn algemeenheid dat, hoe ouder het stuk is, hoe groter haar waarde, hetgeen zeker ook geldt voor allerlei „historische rariteiten” die vooral in de 18de eeuw zijn voorgekomen.

De oudste effecten dateren van het einde van de 16de eeuw en het begin van de 17de eeuw, maar op die effecten zal normaliter geen verzamelaar stuiten. De grote

opkomst van effecten dateert van het midden van de vorige eeuw in samenhang met de industriële revolutie. Effecten uit de vorige eeuw en uit het begin van deze eeuw, behoren in zijn algemeenheid tot de mooiste die er zijn, want oude effecten van meer recente datum zijn, vooral decoratief, vaak minder aantrekkelijk.

Van belang is bovendien de grootte van de uitgiftes. Hoe minder aandelen van een bedrijf bestaan, of hoe minder obligaties van een bepaalde lening, hoe zeldzamer deze stukken zijn. Temeer daar in de loop van de tijden veel stukken hoe dan ook, verloren zijn gegaan. In het algemeen geldt voorts dat naarmate de coupure groter is, ook de verzamelwaarde hoger zal liggen.

Een verzamelaar zal ook vaak de diverse coupures kunnen verzamelen die van één bepaalde uitgifte bestaan, of de diverse uitgiftes in de loop van de tijd gedaan.

Verder wordt de waarde ook min of meer bepaald door de bekendheid van de debiteur of van het bedrijf, al kan iedereen gevoelsmatig andere accenten leggen. Maar „Colt Industries” (van de revolvers) is nu eenmaal bekender dan bedrijf „XYZ”.

Decoratieve juweeltjes

Het voornaamste blijft echter, vooral voor die verzamelaars die minder uit zijn op de historie achter oude effecten, het decoratieve element. Een grafisch meesterwerk in goede conditie kan zich meten met menige ets of gravure en vormt, ingelijst, een originele wandversiering of relatiegeschenk. En om een bepaald aandeel mooi te vinden, hoeft men tenslotte niet beslist „verstand van effecten” te hebben.

Veel oude effecten zijn ware juweeltjes van graveer- en drukkunst waarbij de mantel (de voorkant) vaak rijkelijk versierd is, soms met hele stadsgezichten, lokomotieven onder stoom, trams, werven, landschappen, havengezichten, schepen op zee, pagodes, dieren en portretten, of „klassieke” vrouwen-figuren. Op een oud aandeel van Playboy Enterprises Inc. prijkt zelfs een geheel naakte juffrouw, terwijl op de later uitgegeven aandelen van deze 25 jaar bestaande onderneming, de juffrouw in kwestie inmiddels wat heeft aangetrokken.

Van bestaande bedrijven

Wie oude effecten wil verzamelen, hoeft dus niet noodzakelijkerwijs te denken aan aandelen van ter ziele gegane ondernemingen. Er zijn talloze „waardeloze” aandelen van nog steeds bestaande ondernemingen waarvan de aandelen officieel op effectenbeurzen zijn genoteerd. Effecten kunnen immers ook waardeloos worden als de betrokken onderneming haar naam of de coupure van het aandeel wijzigt, of andere statutaire veranderingen doorvoert die het aanmaken van nieuwe stukken noodzaakt. Zo kan het aanbod in „Amerikaantjes” ruim zijn omdat deze aandelen op naam van de koper zijn gesteld en dus, wanneer deze besluit tot verkoop, het stuk „waardeloos” is geworden. Een toevalstreffer is het dan wel te stuiten op een aandeel dat op naam van een bekend persoon is gesteld. Ondanks het soms ruime aanbod blijven het vaak decoratief zeer mooie aandelen.

De concentratie in het bedrijfsleven heeft verder ook voor het nodige materiaal gezorgd. Een aandeel in W. J. Kalis & Co. heeft verzamelaarswaarde, terwijl mede uit dit bedrijf de grootste baggermaatschappij ter wereld Bos Kalis is ge-

groeid, waarvan ook vandaag de aandelen op de Amsterdamse beurs verhandeld worden.

Afgezien van het decoratief karakter, kunnen oude effecten interessant zijn als zij voorzien zijn van de originele handtekening van grote „captains of industry” (zoals Rockefeller, Paul Getty of W. H. Vanderbilt), maar soms ook door bekende politici of militaire „kopstukken”. Soms wordt de mantel gesierd door een belastingzegel van niet meer bestaande overheden.

Identieke vignetten

Het verzamelen van oude effecten kan in zekere zin dus aansluiten op een verzameling handtekeningen, maar kan soms nog directer aansluiten op een collectie bankbiljetten. Vaak zijn effecten door dezelfde firma's vervaardigd die ook papiergeld bedrukken, en daarbij kan het voorkomen dat bepaalde vignetten meerdere malen door de drukker werden gebruikt.

De afbeelding van een lokomotief die een station binnen rijdt, op de obligatie van The New York, New Haven and Hartford Railroad Company wordt teruggevonden op een oud bankbiljet van één roebel van de Russisch-Aziatische Bank. Op een Joegoslavisch tien dinar biljet uit 1920 prijkt een atletische mannenfiguur met een wagenwiel, maar hij is ook terug te vinden op een aandeel uit 1954 van de United States Plywood Corporation.

Sommige effecten hebben zelfs het formaat van bankbiljetten. Zo is een obligatie van de Amerikaanse staat Louisiana uit de tweede helft van de vorige eeuw niet groter dan 11 bij 8 centimeter. Het stuk werd in de wandeling dan ook de „baby-bond” genoemd.

De „baby-bond”. Op deze lening is jaarlijks tweemaal 7½ dollarcent rente betaald per stuk van \$ 5. Het stuk is hier vrijwel op ware grootte afgebeeld.

Speculatief

Een hoofdstuk apart vormen dan nog de obligaties van diverse leningen van staten die, om uiteenlopende redenen, met rentebetalingen en aflossingen zijn gestopt. Bij de interesse voor deze stukken speelt echter ook een stuk speculatie mee dat ooit de debiteur zijn verplichtingen (deels) zal nakomen, zoals op gezette tijden nog wel gebeurd. De bekendste groep zijn hier wel de „oude Russen”, maar ook de diverse Chinese leningen staan in de belangstelling met name de laatste tijd door de groeiende interesse van dit land voor westerse investeringen. Overigens behoren de Chinese leningen tot de grootste en mooiste stukken die er zijn (veelkleurig en decoratief).

Een aparte groep vormen de — ook zeer decoratieve — leningen van de geconfedereerde (zuidelijke) staten uit de Amerikaanse Burgeroorlog (1861 - 1865), maar verder staan er nog vele leningen uit van verschillende Zuid- en Midden Amerikaanse staten en Oosteuropese landen en steden.

Catalogi

Zowel van de Russische staatsleningen en particuliere spoorwegleningen, als van de Chinese leningen en van de leningen van de „Confederated States”, zijn inmiddels catalogi uitgebracht. Dit was relatief eenvoudig te realiseren gezien het min of meer afgebakende terrein. Dit heeft wel de nodige (opwaartse) druk uitgeoefend op de prijzen.

In zijn algemeenheid geldt dat het nog altijd mogelijk is voor relatief weinig geld — enkele honderden tot duizenden guldens — een fraaie en gevarieerde verzameling van oude effecten op te bouwen. De verzamelaar in-spé zal, om zich geen financiële builen te vallen of om teleurstellingen te voorkomen, wel de steun kunnen gebruiken van de Vereniging van Verzamelaars van Oude Fondsen. De behoefte hiertoe is inmiddels duidelijk gebleken.

